

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Conceptvs Chronographicvs De Concepta Sacra Deipara

Zoller, Joseph

Augustæ, Anno 1712

V. Inimicitas ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius:
ipsa conteret caput tuum. Genes. c. 3. v. 15.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75950](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-75950)

28.

§. 7. *Anagramma.*

ConCepta,
Magnes DIVInVs.

Magnes cordium, vita animae, tela pura!

Verfio litteralis

Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrâ Deiparâ.

CONCEPTUS V.

§. I. *Scriptura.*

29. PVra DEI Mater, Conterens
CapVt serpentIs.

Genef. c. 3. v. 15. *Inimicitias ponam inter te, & mulierem, & semen tuum, & semen illius: ipsa conteret caput tuum.*

Quænam est illa mulier, nisi *Benedicta in mulieribus*, Virgo Deipara? hæc enimverò communis est SS. Patrum, ac præsertim D. nostri Ruperti Tuitiensis opinio: *Beata MARIA*, ait ille, *mulier ista est, inter quam, & serpentem, inimicitias se positurum esse dixit, & posuit DEUS.* Hæc mulier perpetua serpentis infernalis inimica, ab ipso statim Conceptionis suæ exordio, caput bestię adeò repressit, ut venenum originalis peccati in ipsam, Divinitus præservatam, transfundere nullatenus potuerit. Quamvis enim ad hujuscæ lucis usuram necdum venisset, nec hostem aliquandò conspexisset, eam tamen diaboli jam tum victricem DEUS specialiter voluit, sic superbiam Angeli refugæ mulctaturus, ut humiliorî sexu superbientem Angeli desertoris factum protinus inclinaret; Cujus præterea Heroinæ gloriosissimæ semen Virgineum, Christus JESUS, serpenti huic ultimum exitiale bellum indixit, ac *attritus propter scelera nostra*, penitus contrivit, inque Cruce, serpentis anei ad instar, suspensus, propriâ morte gloriosam de inimico victoriam obtinuit. Audiatur hic D. noster Bernardus, felicissimus Christi ex Mariâ collactaneus: *Cui hæc, inquit, servata victoria est, nisi Mariæ? ipsa procul dubio caput con-*

trivit venenatum, quæ omnimodam malignâ suggestionem, tam de carnis illecebrâ, quam de mentis superbiâ deduxit ad nihilum. En mulierem, serpentis inimicam!

Sed duo hîc occurrunt dubia: primò quidē, cur *inimicitias* in plurali se positurum, inter mulierem, & serpentem, DEUS prænuntiet? secundò: cur contritura *caput* serpentis, & non potius *pectus*, *caudam*, seu *collum* MARIA dicatur? Primum quod attinet, habent, O Virgo! aliqui *inimicitiam* cum diabolo, at non *inimicitias*, habent inquam, inimicitiam adversus actuale peccatum, non habent etiam inimicitiam adversus originale, quippe aut concepti, aut nati in illo; non habent igitur *inimicitias*: at Tu, O Virgo beatissima! non unam habes inimicitiam cum diabolo, sed omnes, & adversus omnia peccatorum genera, actualia, originaria, lethifera, venialia; absolute igitur cum serpente infernali omnes, & æternas quidem geris *inimicitias*, ita contestante, ab initio statim creaturum rerum, Creatore ipso, ut toti pateat mundo, omnium Te macularum immunem esse, purissimâ esse, esse intimaatissimam. Ut autem secundo pariter dubio satisfiat, sciendum, calcasse quidem aliquos *caudam* serpentis eos scilicet, qui ad vitæ finem de peccatis, cum bono latrone, pœnitentiam agentes, salutem obtinuerunt, alios in mediâ ætate constitutos cum Magdalenâ, Matthæo, Afrâ &c. scelera deplorentes, serpentis *pectus* contrivisse, alios præterea, quamvis paucissimos, e. g. Baptistam, Jeremiam &c. *collum* venenosum fortiter stringendo, aspidē

B;

in-

lib. 5.
tract. 9.

Isaïæ c. 53
v. 5.

Hom. 2.
super.
missus.

interemisse, utpotè in ipso jam matris utero sanctificatos: cum interim **MARIA**, Amazonum omnium Princeps valorosissima, sola ex omnibus, serpentis caput invaserit, ac materno vixdum utero insinuata, in primo Conceptionis suæ momento, Divinæ gratiæ auxilio validissimè roborata, generoso pede, infernalem Draconem fortiter contriverit, eumque, qui veneno illam originali mox erat aspersurus, viriliter presserit, ac gloriosissimè conquassarit. Quod perbenè intelligens magnum illud Ecclesiæ lumen, Augustinus, hæc scripta reliquit: *Cum subjectio originalis peccati caput sit diaboli, tale caput **MARIA** contrivit, quia nulla peccati subjectio ingressum habuit in animam Virginis, & ideo ab omni maculâ imūnis fuit.* Porro ut hujus Triumphatricis, pro viribus, imitatores efficiamur, ponamus inimicitiam, inter nos, & peccatum, nec inimicitiam tantum, sed inimicitias, inter peccata nimirum quæcunque, non mortalia tantum, sed & venialia, opponamus nos hosti, ipso in capite, quamprimùm tentationibus resistendo, occasiones fugiendo &c. perque contritiones peccatorum quotidianas, inimicum caput conterendo.

lib. 12. de
Genes. ad
literam.

§. 2. *Authoritas.*

30. **S. Ambrosius** Conceptæ Deiparæ propugnator.

1. *Nec mirum, si Dominus redempturus mundum, operationem suam inchoavit à Matre, ut per quam salus omnibus parabatur, eadem prima fructum salutis hauriret ex pignore.* in c. 1. Luc.
2. *Generationis meæ in te privilegium recognosco, quem nulla potuit macula inquinare peccati.* In Psal. 40.
3. *DEUS in medio ejus, non commovebitur, nec commotus est, quia nullius peccati prolapsione Maria contaminata est. Commovebitur verò Deus, ubi aliquis gravius peccat, ut ab eo transeat; unde & Adæ peccanti deambulare visus est.* In Psal. 45.
4. *MARIA est Virga, in qua nec nodus originalis, nec cortex actualis culpa fuit.* Serm. de Gabonitis,

5. *Prima omnium electorum, in puritate majori, ac maximâ post DEUM constituta.* l. 2. de Virg.

6. *Suscipe me, non ex Eva, sed ex Mariâ, ut incorrupta sit Virgo. Virgo per gratiam, integra ab omni labe peccati.* Serm. 22. in Psal. 118.

§. 3. *Ratio.*

QVI NVLLVM aCtVaLe ContraXisse perhibetVr, pariter CVLpæ origInALIs ex-pers CensetVr. 31.

Juxta Augustinum l. 5. contra Jul. c. 9. *Qui grandioris ætatis peccatum actuale non commisit, in infantili ætate, nec originale contraxisse censendus est.* Atqui B. V. juxta Concil. Trid. nullum actuale, nec minimum quidem veniale commisit, quod etiam idem Augustinus l. de nat. & grat. c. 46. confirmat, qui de B. Virgine propter honorem Christi, cum de peccatis agitur, nullam prorsus vult habere quæstionem, Ergo B. Virgo, in infantili ætate, peccatum originale non contraxit.

§. 4. *Historia.*

ConClonator, horrendâ Morte pVnItVs. 32.

Dicebat fortè pro concione pomeridianâ, Ordinis cujusdam in Alemanniâ Religiosus, nec aliud ipsi erat dictionis argumentum, quam ut immaculatam Deiparæ Conceptionem pro viribus impugnare, atque auditores suos à piâ illâ opinione avertere posset, quod, ut tantò obtineret securius, verbis pondus additurus, sibi ipsi est imprecatus: optare se, ut, si verum non dixisset, affirmando, Mariam in originali peccato conceptam, Divina illum Justitia, eadem die, malâ morte puniret. Quid agis miser? hicne verbum Divinum auditoribus proponendi, ac persuadendi modus? an non times ultorem à tergo DEUM, cujus Matri, tam improbo Sermone, pretiosissimam abripis in conceptione innocentiam? verùm quid meas curat increpationes superbus detractor? finit ille eâ, quæ cœperat, impudentiâ, Sermonem non nisi

sine magno complurium scandalo, ac indignatione, moxque ad persolvendas, cum alijs confratribus, vespere chorum subintrat. Et ecce! horrenda, in ipsâ Fratrum coronâ, exhibetur Tragedia: Prologum agit enormis lupus, qui per mediam populi multitudinem, festino cursu penetrans, totum tribus vicibus circumgyrat Chorum, Fratresque singulos, horribili aspectu, successivè considerans, ingentî tandem impetu illum ipsum invadit, qui paulò ante sibi, si falsum dixisset, malam mortem fuerat imprecatus; hunc ergo, Numine sic permittente, ac illatam immaculatæ Matri injuriam vindicante, in omnium præsentia, crudelissimè suffocat, ac omnî pœnitentiæ spatio denegato, infelicem animam extrudit, absolutâ autem terrificâ hac scenâ, eâdem, quâ advenerat, celeritate aufugiens, nunquam amplius comparuit. *Bernardin, de Busti Serm. 7. de Concept.*

§. 5. *Symbolum.*

33. LoCVsta, serpenteM aggreDI, & pVngere soLlta.

Lechiferum aggreditur colubrum generosa Locusta,
Serpentis nocuum pungere docta caput.
Momento aggreditur priuo, concepta MARIA
Serpentem, maculæ docta fetire caput.
Ipsa conseres caput suum. ut suprâ.

§. 6. *Antiquitas.*

AqVæ stIjgIs FLVMInIs, VasI
aLICVI InfVsæ, hoC Certè
ConfrIngent, nIsI VngVLa
eqVI InIIClatVr.

34.

Aquam stygis Fluminis, à singulari naturæ miraculo, hunc in modum, celebrat Pausanias, in *Arcadicis lib. 8.* ait enim, Aquam illam è præcelsâ rupe guttatim decidentem, mortiferam esse, non cuius tantum animantium, sed & ipsi homini. Ubi illud prætereà notandum, vasa & pocula omnia, quâcunque ex materiâ sint, sive vitrea, aut crySTALLINA, sive fictilia, aut lapidea, quin etiam ex ferro, ære, plumbo, argento, imò, & auro, si dicta infundatur aqua, certocertius confringenda esse, quòd si tamen ungula equi tali vasi iniiciatur, hæc solâ violentam aquæ virtutem adeò continendam, ut vasculum findi non possit. Sic Pausanias, penes quem sit hujus rei fides.

Porro styx (quæ in fabulis Filia Oceani, Mater Hydræ, monstri centum capitum, communiter perhibetur) peccatû originale significat, è cuius utero centiceps hydra nascitur, hoc est, omne peccatû. Lues ergo ista originalis, velut è præruptâ petrà, unde excisi sumus omnes, id est, ex Adamo, quasi guttatim decidit in omnes homines, proprium in singulos, frangitq; vasa prorsus omnia, sola tamen equi ungula resistit veneno, MARIA scilicet; quemadmodum enim *equus albus* Apoc. 6. v. 2. Christum significat, mundum ab omni peccato, quid nî munda quoque sit ungula equi, Beatissima ejus mater? scire nimirum oportet, per *ungulam equi*, juxta S. Gregorium, *Lib. 31. moral. c. 22.* intelligi *perfectionem virtutum*, quæ perfectio nulli utique alteri excellentius competit, quàm MARIE, de quâ cant. 6. v. 8. *Una est columba mea, perfecta mea*; nam, dum, per Antonomasiâ, Maria *perfecta* dicitur, vas omnî tempore, etiam in ipsâ conceptione, intemeratum comprobatur.

Isaia 51.
v. 1.

§. 7.

§. 7. *Anagramma.*35. ALTO REGI AMICA, IANVA INSIG-
NIS, DISTANS A LABE.*Alto Regi amica, Tu Janua semper munda!*

Versio litteralis

Ave Maria, gratiâ plena, Dominus tecum.

De Conceptâ Sacrà Deiparâ.

CONCEPTUS VI.

§. I. *Scriptura.*36. ARCA NOEMITICA, SVPER
UNDAS.Genes. c. 7. v. 18. *Porrò Arca ferebatur
super aquas.*

Cùm omnis jam caro, sceleribus turpiter immerfa, corrupisset viam suam, universaque terra abominandis fuisset iniquitatibus repleta, æquissimus meritorum præmiator, malorumque vindex DEUS, mundum ad eò imundum universali diluvio mundaturus, Arcam à Noemo confici jussit, quam subintrans justissimus hic Patriarcha, cum suorum aliquot, conservaretur illæsus. Inundantibus ergò vehementer diluvij aquis, sola arca, naufragantis mundi onusta reliquijs, unica compendiati totius generis humani habitatio, sola in salo salus, Noemi, & suorum oneraria, domitas undas felix inambulabat, juxta illud scripturæ: *Porrò Arca ferebatur super aquas*, licet ipsi etiam excelsi montes universi penitus fuerint operti, omnisque reliqua caro consumpta, donec enubilato tandem furore, Nemesis, exhaustis abyssi fontibus, extinctisque per diluvium ultionis Divinæ flammis, passa est, demersis omnibus, terram emergere, & suffocatis flagitijs, emundatum orbem denuò inhabitare.

Arca illa Noemitica super undas feliciter inambulans, Beatissimam DEI genitricem pulcherrimè representabat, cum hoc solo discrimine, ab Hesychio, Jerosolymitano Presbytero, annotato: Illa, ait, erat animalium arca, hæc autem arca vitæ, illa corruptibilium animalium, ista verò vitæ incorruptibilis, illa ipsum Noe, hæc verò ipsius Noe factorem portavit. Hæc

Hom. 2.
de Virg.

arca Virginea, ab ipso met Divino Noe, non per centum tantum annos elaborata, sed *negotium sæculorum*, universo humano genere originali culpâ inquinato, æternique diluvij pœnis obnoxio, sola ab universali aquarum exundantium cataclismo immunis *ferebatur super aquas*, id est, sola originalis expers, angelis purior, altior universis, in sublimi gradu primæ innocentie substitit, licet ipsi etiam excelsi Montes, id est, sanctissimi cæteroquin homines, Patriarchæ, Prophetæ, Apostoli &c. & reliqui universi fuerint aliquandò hoc originali diluvio cooperti. Elevata est nimirum arca illa Deifera in sublime, exaltata est in montes gratiarum, in cacumen unius purissimæ prærogativæ, & *ferebatur super aquas* immundi hujus mundi, & puritatis primigeniæ. Sicut autem arca illa, veteris testamenti, ad eò fuit sublimata, & præservata, eò, quòd intraverit in eam justus Noe, novus imposterum orbis parens futurus, sic etiam sublimata, & ab omnî labis diluvio præservata est Virgo Beatissima, eò, quòd in illam postmodum subintrare decreverit, *justus Dominus*, Verbum Patris, sol justitiæ, futurus mundi universi redemptor, ac reformator. Quamobrem Vates regius optimè psallebat: *Veruntamen in diluvio aquarum multarum, ad eam non approximabunt.* Notandum hic occurrit, Arcam illam Noemiticam, Rabinorù testimonio, crystallinam habuisse fenestram, per quam lux necessaria ingrediebatur, ita tamen clausam, ut nec guttula diluvij penetrare potuerit. Et quis ad eò lumine est destitutus, ut non videat, talem fenestram, ipsam fuisse immaculatam Deiparæ Virginis Con-

Psal. 31.
v. 8.